

РЕШЕНИЕ

№ 4532

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 20.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4510** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба вх.№ 14715 от 13.04.2023г. по описа на АССГ от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица] чрез К. Н. Н. – юрисконсулт и пълномощник, съгласно пълномощно от В. Р. К. и И. С. П. - С. – представляващи заедно от всеки двама членове на УС и „Електроразпределение ЮГ“ АД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] чрез К. Н. Н. – юрисконсулт и пълномощник, съгласно пълномощно от З. Б. и С. В. – представляващи заедно от всеки двама членове на УС срещу Решение №Ж-293/30.03.2023г. на КЕВР, с което на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД са дадени задължителни указания в 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да удовлетворят искането на г-н О. П. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект магазин, с ИТН 4515071, находящ се в к.к. Слънчев бряг,[жк] и в седмодневен срок след изпълнение на посочените указания да уведомят КЕВР за предприетите действия.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно, издадено е извън рамките на материалната компетентност на регулаторния административен орган при

неспазване на установената форма за издаване на акта, поради противоречие с материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и несъответствие с целите на закона. Твърди се, че в хода на административното производство не било доказано, че имотът се ползва за жилищни /битови/ нужди, както и че не било доказано използването на електрическа енергия в обект с такова предназначение. Не споделя твърденията на КЕВР, че в качеството му на физическо лице клиентът се явява битов клиент и простото заявление, че ще ползва доставените количества електрическа енергия за битови нужди, доказва тези обстоятелства. Счита, че именно предназначението на обекта определя и вида на клиента – битов или небитов. Моли се оспореното решение да бъде отменено. Претендират се разноси в полза на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, сторени в хода на съдебното производство.

В съдебно заседание жалбоподателите „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД се представляват от юрк. И. с пълномощно по делото, който поддържа жалбата, по същество моли административният акт да бъде отменен, като бъдат присъдени направените в производството разноси по списък.

Ответникът – КЕВР – в съдебно заседание се представлява от юрк. К., който оспорва подадената жалба. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Направено е възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателите разноси по делото. В дадения от съда срок представя писмени бележки.

СГП, редовно призована, се представлява от прокурор П.. По същество смята, че обжалваният акт е законосъобразен и правилен и моли да бъде потвърден, а жалбата да бъде оставена без уважение като недоказана.

Заинтересованата страна – О. П. П., редовно призован, не се явява и не се представлява. С молба от 14.06.2023г. моли да се даде ход на делото, като по същество моли да бъде потвърдено оспореното решение, като не претендира присъждане направени в производството разноси.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Г-н О. П. П. е небитов клиент на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД за обект „магазин“, ИТН 4515071 и клиентски № [ЕГН], находящ се на адрес: к.к. Слънчев Бряг, [улица].

Видно от Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 18 том VIII. рег. № 9096 дело № 1351 от 19.07.2019 г., издаден от нотариус С. А., обектът представлява „магазин три“, находящ се в сграда едно, построена в ПИ с идентификатор 51500.506.548, предназначение за търговска дейност, на едно ниво с площ 28,68квadratни метра. От представения нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот е видно, че „Еко инженеринг груп“ ЕООД продава на О. П. самостоятелен обект „магазин №3“, намиращ се в [населено място], к.к. Слънчев бряг, сграда №1. Съгласно удостоверение №265 от 18.12.2011г. [община] издава

удостоверение за въвеждане в експлоатация на строеж “ Жилищна сграда с магазини, аптека и външни ВиК връзки“. С анекс от 24.08.2011г. към договор №И-53-03М-171 от 07.07.2006г. за присъединяване на обекти на потребители към електроразпределителната мрежа на Е. Б. Е. АД страните ЕР ЮГ /с предходно наименование „ЕВН България Електроразпределение“ АД/ и „Еко инженеринг груп“ ЕООД извършват промяна и допълнение на договора за присъединяване.

На 14.02.2022г. О. П. е подал заявление за услуга №9734439 – монтаж на средство за търговско измерване за магазин, намиращ се в к.к. Слънчев бряг, ж.к. „С. Х. 1. О. П. е представил Декларация за достъп до мрежата, адресирано до ЕР ЮГ за достъп до електроразпределителната мрежа за обекта. Процедурата за присъединяване на обекта към мрежата е завършена с подписване на протокол за присъединяване на обекта към мрежата и е завършена с подписване на протокол за монтаж/подмяна на средства за измерване от 05.04.2022г.

На 06.03.2023г. О. П. е подал заявление за услуга вх.№10350026 до Е. ЮГ Е., с което изразява искане за ползваната в обект ИТН 4515071 електроенергия да е за битови нужди. Подадено е и заявление-декларация за започване на продажба на електрическа енергия от „Е. Б. Е.“ в качеството си на краен снабдител, подадено на 06.03.2023г. и Заявление с вх.№10352838/06.03.23г. за смяна на доставчик на електрическа енергия със стандартизиран товар профил.

На 21.02.2023г. О. П. П. депозира жалба до КЕВР срещу „ЕВН Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, в която се възразява срещу отказ за промяна на електрическата енергия от небитов на битов потребител, към която са приложени нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот от 2019г. и Експертно решение №0487 от 026/12.02.2018г. ТЕЛК.

На осн. чл.142 и чл.143 от Наредба №3 с писмо от 23.02.2023г. КЕВР е изисквала от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и от „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД становища на дружествата във връзка с подадената жалба. С писмо №439 от 02.03.2023г. „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД посочва, че предвид предметния обхват на дейностите, за което е компетентно електроснабдителното дружество, информацията, с която разполага е предоставена на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД и отговор по същество ще се представи на КЕВР от страна на електроразпределителното дружество. С писмо изх.№14831/02.03.2023г. „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД представя на КЕВР становище, съгласно което на 14.02.2022г. О. П. е подал заявление за услуга монтаж на средство а търговско измерване на магазин, на посочения адрес, както и декларация за достъп до електроразпределителната мрежа, нотариален акт за собственост и удостоверение за въвеждане в експлоатация на строежа и анекс към договор за присъединяване от 07.07.2006г. Изложена е фактическата обстановка по завършване на процедурата по присъединяване на обекта към мрежата По същество е изразено становище, че обектът на клиента се идентифицира в базата данни на дружеството като небитов, като липсата на процедура по ЗУТ и ЗКИР води до невъзможност да се промени вида на обекта, респ. удовлетворяване жалбата на клиента.

На 06.03.2023г. г-н П. уведомява КЕВР с писмо, че е подал заявление до енергийното дружество с искане за промяна ползваната в обекта електроенергия да е за битови нужди, с приложени документи. На 07.03.2023г. в КЕВР са постъпили документи от Г-н П., заявление за услуга с вх. №10350026 от 06.03.2023г. с искане за промяна на тарифи, заявление от 06.03.2023г. за смяна на доставчик на електрическа енергия със стандартизиран товаров профил и заявление-декларация за започване на продажба на електрическа енергия от Е. Б. Е. Е. в качеството му на краен снабдител, подадено на същата дата.

С писмо от 13.03.2023г., на осн. чл.54 от наредба №3 КЕВР изисква от електроснабдителното и електроразпределителното дружество информация за предприети от тях действия и за срока за изпълнението им във връзка с подадените на 06.03.2023г. заявления.

С писмо изх.№439-1/15.03.2023г. „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД посочва, че по отношение новите депозирани от П. документи и предвид предметния обхват на дейностите, за което е компетентно електроснабдителното дружество, информацията, с която разполага е предоставена на „Електроразпределение Юг“ ЕАД и отговор по същество ще се представи именно от него.

С писмо изх.№14831-1/15.03.23г. „Електроразпределение Юг“ ЕАД излага становище до КЕВР, че допълнително представените на 06.03.2023г. документи от П. не променят констатираната фактическа и правна промяна на предназначението на обекта „магазин“, намиращ се к.к. Слънчев бряг, кв. К. №76 /ж.к. С. хоум/, [община], предвид което и поддържа изразеното си предходно становище от 02.03.2023г.

На 30.03.2023 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е разгледана административна преписка, образувана по жалба с вх. № Е-110-00-1/21.02.2023 г., подадена от О. П. П. и е взето атакуваното решение № Ж-293/30.03.2023 г. – предмет на настоящото производство. Със същото в оспорената част са дадени задължителни указания на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД : 1. В седемдневен срок от получаване на решението, да удовлетворят искането на О. П. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект магазин, с ИТН 4515071, находящ се в к.к. Слънчев бряг,[жк]; 2. В седемдневен срок след изпълнение на т. 1 да уведомят КЕВР за предприетите действия.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 13, ал. 9 от ЗЕ, от лице, имащо правен интерес и срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред акт, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е

издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма. Издаденото решение съдържа фактически и правни основания с оглед изискванията на чл. 59 от АПК, поради което изложените твърдения в жалбата за неспазване на установената форма са неоснователни.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп.

Съгласно чл. 22, ал.1, т.1 от ЗЕ комисията разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, свързани с изпълнението на задълженията им по закона. В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г./ . В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение. Спазена е нормата на чл.35 от АПК като КЕВР е събрала в хода на административното производство всички необходими доказателства за правилното и мотивирано произнасяне по жалбата.

Действащите Общи условия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД са одобрени с решение на ДКЕВР № ОУ-013 от 10.05.2008 г. и са публично достъпни на адрес: https://evn.bg/getattachment/flfd291de-1c19-486e-944e-92a3ff02d3cf/EVN_EC_OU.aspx

Към датата на издаване на оспореното решение т. 2а от §. 1 от ДР на ЗЕ /ДВ бр.54 от 2012г, доп. ДВ бр.23 от 8 март 2013г, в сила от 17.07.2012г. предвижда, че „битов клиент“ е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. В т. 33а на същата разпоредба е дадено определение на понятието „небитов клиент“ – клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди. От анализът на двете разпоредби ясно се установява, че разграничението между двата вида потребители е на плоскостта на нуждите, за задоволяването на които се купува/ползва енергията, а не на плоскостта на характера и вида на обекта, като жилищен или стопански.

Дефиницията за клиент съгласно чл. 1, т. 4 от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД

включва понятието „потребител на електрическа енергия за битови нужди" - физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си, и понятието „потребител на енергия за стопански нужди" - физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството.

Чл. 6, ал. 1 от Общите условия дава възможност електрическата енергия да се използва от клиента за битови или стопански нужди. Ал. 4 на чл. 6 от Общите условия, предвижда, че клиентът е длъжен незабавно и писмено да уведоми дружеството в случаите, когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия /от стопанска на битова или обратно/. В тази връзка следва да се отбележи, че според чл. 10, т. 1 от ОУ клиентът има право да използва електрическата енергия според предназначението на обекта - битов или стопански. Съгласно чл. 11, т. 3 от Общите условия, клиентът се задължава да уведоми писмено електроснабдителното дружество в 30 /тридесет/ дневен срок за всяка промяна, свързана с подадените от него лични данни, адресна регистрация, данни на фирмата, промени в собствеността, промени в начина на ползване на обекта, наложени временни ограничения върху ползването на обекта.

В чл.2 от Общите условия на договорите за достъп до електроразпределителната мрежа и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Юг“ АД, които са одобрени с Решение №ОУ-1 от 19.03.2021г. „клиент“ е всеки битов или небитов клиент, чийто обект е присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството и се снабдява с електрическа енергия за собствено ползване, т.е. битово или съответно небитово. Чл.9, т.11 от тях вмениява в задължение на клиента да уведоми писмено електроразпределителното дружество в срок до един месец, считано от настъпване на съответното обстоятелство, за всяка настъпила промяна на представени от него лични данни и/или съответно настъпили промени в обстоятелства, фактически и правни отношения, касаещи статуса на клиента и съответно статуса на ползвания от него обект, който е присъединен към електроразпределителната мрежа.

Предвид горното съдът приема, че критерият за разпределение между битов и небитов клиент не се извършва на плоскостта на предназначението на обектите, в които ще се потребява енергията, а на плоскостта на различните нужди, които ще задоволяват клиентите със закупената енергия. ЗЕ не съдържа ограничения относно промяна на нуждите, за които се ползва електрическата енергия в даден обект и същите не противоречат на заложените в ЗЕ критерии за разделение между битов и небитов клиент.

Не следват различни изводи от разпоредбите на Закона за устройството на територията /ЗУТ/. Съгласно т. 41 от § 5 от ДР на ЗУТ, промяна на предназначението на обект е промяната от един начин на ползване в друг съгласно съответстващите им кодове, представляващи основни кадастрални данни и определени съгласно Закона за кадастъра и имотния регистър и нормативните актове за неговото прилагане. Предназначението е част от основните кадастрални данни за сградата или самостоятелния обект в сградата, съгласно чл.27, ал.1, т.2 и т.3 от ЗКИР, като

класификатора на начина на трайно предназначение на териториите, начина на ползване и предназначение на недвижимите имоти е определена в Наредбата по чл.31 от ЗКИР. Съгласно класификатора за предназначение на сградите, на съоръженията на техническата инфраструктура със самостоятелни обекти и на самостоятелните обекти в тях по приложение №4 към чл. 16, ал.3 от Наредба №РД-02-20-5 от 2016г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, са определени различни кодове за самостоятелните обекти. В този смисъл изискванията на ЗУТ и на ЗКИР за определяне предназначението на строежите – на сградите, на съоръженията на техническата инфраструктура със самостоятелни обекти и на самостоятелни обекти в тях, изискванията, свързани с промяната на тяхното предназначение с оглед спазване на нормативните изисквания за тяхното изграждане, въвеждане в експлоатация и ползване, както и нанасянето и поддържането на основните кадастрални данни в кадастралната карта и кадастралните регистри са неотнормисими в процесния случай, касаещ предоставяне на електрическа енергия до клиенти, определянето им като „битови клиенти“, респ. „небитови клиенти“ по смисъла на ЗЕ. Извършване на промяна по чл.6, ал.4 от Общите условия по договорните взаимоотношения с електроразпределителното дружество и клиентите им не вменява задължение за промяна предназначение на обект по смисъла на §5, т.41 от ДР на ЗУТ. Обратното противоречи на целта на закона. Промяната на предназначението на използваната електрическа енергия не следва задължително да се обвързва с промяна на предназначението на обекта по реда и при условията на ЗУТ. В конкретния случай с подаденото на 06.03.2023 г. заявление, заинтересованата страна е декларирала, че консумираната електрическа енергия в обект с ИТН 4515071, находящ се в к.к. Слънчев бряг,[жк] се ползва за битови нужди и може да се приеме, че съгласно чл. 11, т. 3 от Общите условия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД г-н О. П. е уведомил електроснабдителното и електроразпределителното дружество за начина на ползване на обекта.

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, с което предвид установеността на твърдяното от заинтересованата страна О. П. П. пред КЕВР нарушение, извършено от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ АД са дадени задължителни законосъобразни указания за отстраняването му. Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение което съдът на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. с чл.144 АПК във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ определя в минимален 100 лв. за настоящата инстанция за всеки един от жалбоподателите.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 67-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица] чрез пълномощник К. Н. Н. и „Електроразпределение ЮГ“ АД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] чрез пълномощник К. Н. Н. срещу Решение №Ж-293/30.03.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

ОСЪЖДА „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: